

Διοίκεια Θεωρίας Ημερών - Ιχόρα των ενώσεων - Ιδιοτήτες των Ιδιοβάσινων - Ορθογώνια Διαγωνιστικές Συγκετικές ημέρες.

Λεπτομέρεια της ιδιότητας της 1. αναλύσεως όριο $x \in \mathbb{R}^n$ μεταποιεί το γραμμικό σύστημα:

$$(x) Ax = \lambda x \text{ οπου } \lambda \text{ γραμμικός συνδετικός.}$$

Επειδή $Ax = \lambda Ix$ (Ιανγλικά n x n κανονικό-γαλαξιακό γράμμα)

(*) $\Leftrightarrow A\mathbf{x} - \lambda I\mathbf{x} = \mathbf{0}_{n \times 1} \Leftrightarrow (A - \lambda I)\mathbf{x} = \mathbf{0}_{n \times 1}$ (xx). Το (xx) έχει τεράστια σημασία στην αναλύση για την προσέγγιση της $A - \lambda I$. Προτάσεις έχει ως λύση στην οποία πρέπει να $\mathbf{x} = \mathbf{0}_{n \times 1}$, αφού έτσι η σύνθετη σύσταση $\text{rank}(A - \lambda I) < n \Leftrightarrow \det(A - \lambda I) = 0$ (xxx) έχει αποτέλεσμα (χαρακτηριστικό).

Από την οριεύοντας αναλύσης έμφαση στο $\det(A - \lambda I)$ έχει προκύψει η-ορισμένοι ως ζεροί ή η-αναλύσεις γραμμικού προβλήματος της A (characteristic polynomial). Οι n ρίζες των, δηλαδή οι λύσεις της (xxx) η-αναλύσεις γραμμικού σταθμού της A , αναπτύσσονται στα λαμβανόμενα σταθμούς της A (eigenvalues). Αν λ^* θεωρείται η-αναλύση της A τότε οριούμε $\mathbf{x}^* \in \mathbb{R}^n$ μεταποιεί την $A\mathbf{x}^* = \lambda^* \mathbf{x}^*$ αναλύσεις γραμμικού της A (eigenvector) που ανατοίκει την ιδιότητα λ^* .

Παραδείγμα. $n=2$, $A = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{pmatrix}$, οπού $A - \lambda I = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{pmatrix} - \lambda \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}$
 $= \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{pmatrix} - \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1-1 & 4 \\ 4 & 1-1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 & 4 \\ 4 & 0 \end{pmatrix}$, και σύμφωνα με την γραμμική προσέγγιση της η-αναλύσης της A έχει το $\det\left(\begin{pmatrix} 1-1 & 4 \\ 4 & 1-1 \end{pmatrix}\right) = (1-1)^2 - 16 = 1^2 - 2 \cdot 1 + 1 - 16 = 1 - 2 + 1 - 16 = -15$.

Τα αυτά έχουμε ότι $\Delta = 1 - 4(-15) = 64$, οπού οι δύο ιδιότητες της A είναι οι $\lambda_{1,2} = \frac{2 \pm \sqrt{64}}{2} = \begin{cases} 5 \\ -3 \end{cases}$. Τα ιδιοδιαίρετα των αναστοιχών είναι $\lambda_1 = 5$ είναι

τα $\mathbf{x} \in \mathbb{R}^2$ των μεταποιών της εύσημης $(A - 5I)\mathbf{x} = \mathbf{0}_{2 \times 1} \Leftrightarrow \begin{pmatrix} -4 & 4 \\ 4 & -4 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \end{pmatrix}$

$$\Leftrightarrow \begin{cases} -4x_1 + 4x_2 = 0 \\ 4x_1 - 4x_2 = 0 \end{cases} \Rightarrow x_1 = x_2 \text{ επιτυχία}$$

Είναι τα διανύσσατα της υδρόψη $\mathbf{x} = \begin{pmatrix} x_1 \\ x_2 \end{pmatrix} = x_2 \begin{pmatrix} 1 \\ 1 \end{pmatrix}$, $x_2 \in \mathbb{R}$ (γιατί το μακροπινό
ύπερτα έχει απλές λύσεις). Ανασυρτώντας για την $A_2 = -3$ έχουμε το

$$(A - (-3)I)\mathbf{x} = \mathbf{0}_{\geq x_1} \Leftrightarrow \begin{cases} 4x_1 + 4x_2 = 0 \\ 4x_1 + 4x_2 = 0 \end{cases} \Leftrightarrow x_1 = -x_2$$

Οπού τα διαδικανύσσατα είναι τα $\mathbf{x} = \begin{pmatrix} -x_2 \\ x_2 \end{pmatrix} = x_2 \begin{pmatrix} -1 \\ 1 \end{pmatrix}$, $x_2 \in \mathbb{R}$ για την $A_2 = -3$. □

Ηλεκτρονίκες - Ιδιότητες:

1. Το $\det(A - \lambda I)$ είναι μακροεντολή n -οίτης του υπομονούς αριθμούς κατόπιν από τις οποίες υπάρχει
τα είναι ιδιότητες (Καρέκλα της Πλατανιάτικης Κίνης). Επομένως ναίτε λειτουργεί έχει n ιδιότητες.
Άνω την δευτερική πολλαπλάξει της διανύσσει αποδειχθεί ότι αν λ είναι σύγχρονης τότε όποιας οι ιδιότητες
της είναι πραγματικές.

2. Τα ιδιοδιανύσσατα του αναστοιχού του ιδιοτύπου λ της A ευρύσσονται ουσιώδητα του $\mathbb{R}^n$ που
αναπτύχθηκε σε αυτή την ιδιότητα (π.χ. το πραγματικό, ή ναίτε ιδιότητα αναπτύχθηκε από τις
μηνοδιαίτες υποκύπετρους του $\mathbb{R}^2$). Άνωτες αναφέρεται ιδιότητας της A (eigenspace) που αναπτύχθηκε
επί της ιδιότητας λ . Καθε επίπεδο του ιδιοχώρου της A που αναπτύχθηκε επί λ , έτσι της πλογμάτι-
ασσει από αριθμούς για την A , διότι το ίδιο αποτελείται για την πλογμάτιση του για το
βαθμό A . Επομένως το γνώμενο επαναρροφεί τα παραπάνω τα ιδιοτύπα, ενώ έχει Ευρηκτικό
για το Ευρηκτικό για την αρχική της A αποτελεσματικό την είναι εξαρτίσσεται από
τα πλογμάτισμα της αρχικής της το ιδιοτύπο της A . Επομένως οι ιδιοτύποι της A
είναι οι υποχώρους του $\mathbb{R}^n$ που παραπέμπονται "άναγκαιο", από τον πλογμάτισμα
για την A από αριθμερά. Έτσι η διαίρεση του ιδιοχώρου που αναπτύχθηκε την A (Εγκεκριμένη
πλογμάτιση της A) έχει την φύση της πλογμάτισης της A . Τέλος αναγνωρίζεται οι ιδιό-
τητές να τα διαδικανύσσατα αναστοιχούς ανύπονες ιδιότητες της A ως "υπερανυποτάτην" εποικι-
ών της $\mathbb{R}^n$.

3. Αν $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ οι ιδιότητες της A είναι διατάχτων τα ανταντεί οι $\text{tr}(A) = \sum_{i=1}^n \lambda_i = \lambda_1 + \lambda_2 + \dots + \lambda_n$
ενώ $\det(A) = \prod_{i=1}^n \lambda_i = \lambda_1 \lambda_2 \dots \lambda_n$. Το σημεύεται ότι $\text{tr}(A) = 0 \Leftrightarrow \lambda_i = 0, i = 1, \dots, n$
οπότε επιτρέπεται την ιδιότητα:

A αναστοιχητή ($\Leftrightarrow \text{rank}(A) = n \Leftrightarrow$ χώρος γραμμών $(A) = \text{χώρος γιγάντων} (A) = \mathbb{R}^n \Leftrightarrow$ το για την A
είναι βάση του $\mathbb{R}^n \Leftrightarrow$ το σύνορο των επιπέδων της A είναι βάση του $\mathbb{R}^n$
 $\Leftrightarrow$ οι ιδιότητες της A είναι διαίρετες την γράμμη.

4. Αν $n \in \mathbb{A}$ διαχωρίζεται σε ιδιοσήμες της ακέραιας και διαχωρίζεται από $\mathbb{A}$.

Τα σημαντικότερα παραδείγματα είναι $\text{tr}(A) = \alpha_{11} + \alpha_{22} = 1+1=2 = 5 + (-3) = 2_1 + 2_2$, $\det(A) = \alpha_{11}\alpha_{22} - \alpha_{12}\alpha_{21} = 1 \cdot 16 - 15 = 5(-3) = 2_1 \cdot 2_2$.

Ορθογώνια Διαχωρίσιμη Συγχρόνιση Μήκος.

Αν $n \in \mathbb{A}$ έχει μηδενικές ιδιοσήμες, τότε τα όρια $n \in \mathbb{A}$ είναι μη διαχωρίσιμες ιδιοσήμες (πλ. 1) είναι δυνατόν να αποστρέψει οι ακέραιες δυνάμεις να επηρεαστούν η ιδιοσημειώση της $\mathbb{A}$ ώστε τα όρια να αποτελούνται από μηδενικούς συντελεστές. Αν P γιαπόν n την ψήφη της έχει ως την παρατητική της παραστάσια επίγειος, διατελεί μερικά ιδιοσήματα, τότε $n \in P$ είναι ορθογώνια ψήφη (οπότε ισχύει ότι $P' = P^{-1}$). Επιπλέον αν λ $n \in \mathbb{A}$ την ψήφη της λ -ου διαγώνιου στοιχείου της ιδιοσημειώσης $\mathbb{A}$ που αντιστοιχεί στην i -η σειρά είναι λ_i της P τότε είναι λ_i :

$$\mathbb{A} = P \begin{pmatrix} \lambda & \\ & I_{n-\lambda} \end{pmatrix} P'$$

Η εκθέση (*) γιας επηρεοφορεί δια $\mathbb{A}$ είναι "παρόμοια", για τη διαχωρίζεται λ , και αυτό φτιάχνει να είναι χρήσιμο δεδομένου του πώς είναι διαχειρίσιμες είναι οι διαρθριστικές ψήφες π.χ. ως πέρα από την οπορτουσιανή παραπλανητική την χιλιεύουν. Η (*) αναφέρεται για την παραπάνω για λένε ότι οι αναφερόμενες ψήφες επηρεαστούν για υποκαταστάσεις των τερραφωνικών ψηφών της επιστροφής της ορθογώνιας διαχωρίσιμης $\mathbb{A}$ (orthogonal diagonalization), που σε παραπάνω για λένε ότι οι αναφερόμενες ψήφες επηρεαστούν για υποκαταστάσεις των τερραφωνικών ψηφών της επιστροφής της ορθογώνιας διαχωρίσιμης $\mathbb{A}$.

Παραδειγματα. Τα παραπέραντα όρια $\lambda = \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{pmatrix}$ είναι ότι το $\begin{pmatrix} 1 & \\ & 1 \end{pmatrix}$ την αντιστοιχία $\lambda_1 = 5$ είναι ορθογώνιο (ως πέρα το Ευκλείδειο επιπεδιό σταύρων) για το $\begin{pmatrix} 1 & \\ & 1 \end{pmatrix}$ την αντιστοιχία $\lambda_2 = -3$, αφού υπάρχει από αυτήν δεν είναι μηδενική. Κανονιστούνται τα (σαίζε ρο!) αποτελέσματα $\text{co } V_n = \left\{ \begin{pmatrix} -1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}, \begin{pmatrix} 1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} \end{pmatrix} \right\}$ τα οποία αποτελούνται (σαίζε ρο!) από την $P = \begin{pmatrix} \frac{\sqrt{2}}{2} & -\frac{\sqrt{2}}{2} \\ \frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \end{pmatrix}$, είναι ότι $P^{-1} = P' = \begin{pmatrix} \frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \\ -\frac{\sqrt{2}}{2} & \frac{\sqrt{2}}{2} \end{pmatrix}$ (σαίζε ρο!).

$$\text{και } \mathbb{A} = \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 0 & 3 \end{pmatrix}, \text{ οπότε } \begin{pmatrix} 1 & 4 \\ 4 & 1 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} 1/\sqrt{2} & -1/\sqrt{2} \\ 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 5 & 0 \\ 0 & -3 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \\ -1/\sqrt{2} & 1/\sqrt{2} \end{pmatrix}$$

(Επειδή είναι οι υπόβαθροι των σημείων! - Επίσης επιδέχεται ότι $\hat{f}^t = \begin{pmatrix} -3 & 0 \\ 0 & 5 \end{pmatrix}$, $P^t = \begin{pmatrix} -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$ και δείχνει επίσης ότι $A = P^t \hat{f}^t P^{t*}$.)

Ορθογώνια διαγνωστικές - Δυνάμεις και Ενδείξεις.

Τα παραπάνω είναι δυνάμεις και είναι εφαρμοστέα χρήσιμα για την αντιστοίχιση συνορισμού δυνάμεων της A . Έσοις π.χ. ότι $A = P^t P'$ έτσις παραπάνω

$$A^2 = AA = (P^t P')(P^t P') = P^t (P' P) P = P^t (P' P) P^t = P^t (I P^t) = P^t (P^t) = P^t P$$

και επειδή η I είναι διαγνωστική και I^2 είναι διαγνωστική ως διαγνωστική της περιόδου και των συνδετικών διαγνωστικών στοιχείων της f . Το νεντίκος επιλογής είναι ότι για $k \in \mathbb{N}$

$$A^K = P^t P'^t = P \begin{pmatrix} A_1^K & 0 & \dots & 0 \\ 0 & A_2^K & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & A_n^K \end{pmatrix} P^t \quad (\text{γιατί?})$$

$$\text{Επομένως } (το \text{ σημερινόντα } \text{ παραδείγματα } \text{ είναι: } A^{\frac{5000}{5000}} = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 5^{\frac{5000}{5000}} & 0 \\ 0 & (-3)^{\frac{5000}{5000}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix})$$

- μάζες των σημείων!

Όταν $A_{ii} \neq 0$ $\forall i=1, \dots, n$ η μάζα n της A ανασφεψιμή είναι ότι

$$A^{-1} = (P^t P')^{-1} = (P')^{-1} I^{-1} P^{-1} = (P'^{-1})' I^{-1} P' = (P')' I^{-1} P' = P^t I^{-1} P$$

αφού η P αριθμητικά. Οπότε ωστόσο A^{-1} είναι αριθμητικά διαγνωστική της επίσης όπως γνωρίζουμε

$$I^{-1} = \begin{pmatrix} 1/k_1 & 0 & \dots & 0 \\ 0 & 1/k_2 & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & 1/k_n \end{pmatrix}$$

Επομένως δείκνυμε της διαγνωστικές n ανασφεψιμής είναι ως παραπάνω είναι.

$$\text{Το σημερινό παραδείγμα } A^{-1} = \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & -\frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{5} & 0 \\ 0 & -\frac{1}{3} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \\ -\frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{pmatrix}$$

- μάζες των σημείων!

Άλλην. Επειδή είναι παραπάνω ότι $A_{ii} \neq 0 \forall i=1, \dots, n$.

Για παραπομπές συνεχίζονται οι δεδομένες της αρχικής διαγνωστικής είναι είναι είναι και ο υπολογισμός της επιδείξεως της A . Από την εκθετική αριθμό της για την παραπομπή δεν έχουμε:

$$\begin{aligned} \exp(A) &:= \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} A^k = \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} P J^k P' = P \left(\sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} J^k \right) P' \\ &= P \left[\sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} \begin{pmatrix} J^k & 0 & \dots & 0 \\ 0 & J^k & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & J^k \end{pmatrix} \right] P' = P \begin{pmatrix} \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} J_1^k & 0 & \dots & 0 \\ 0 & \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} J_2^k & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ 0 & 0 & \dots & \sum_{k=0}^{\infty} \frac{1}{k!} J_n^k \end{pmatrix} P' \\ &= P \begin{pmatrix} e^{J_1} & 0 & \dots & 0 \\ 0 & e^{J_2} & \dots & 0 \\ \vdots & \vdots & \ddots & 0 \\ 0 & 0 & \dots & e^{J_n} \end{pmatrix} P' = P \exp(J) P' \end{aligned}$$

Ζητούμε γιατί η $\exp(A)$ είναι αριθμητικής διαγνωστικής.

Το παραπομπέο διαφοριστικό έπιπλο $A = \begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 4 & 1 \end{pmatrix}$ έχει την μορφή

$$\begin{aligned} \exp\left(\begin{pmatrix} 1 & -1 \\ 4 & 1 \end{pmatrix}\right) &= \begin{pmatrix} 1/k_2 & -1/k_2 \\ 1/k_2 & 1/k_2 \end{pmatrix} \begin{pmatrix} e^5 & 0 \\ 0 & e^{-3} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/k_2 & 1/k_2 \\ -1/k_2 & 1/k_2 \end{pmatrix} = \\ &= \begin{pmatrix} e^{5/k_2} & -e^{-3/k_2} \\ e^{5/k_2} & e^{-3/k_2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} 1/k_2 & 1/k_2 \\ -1/k_2 & 1/k_2 \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} \frac{e^5 + e^{-3}}{2} & \frac{e^5 - e^{-3}}{2} \\ \frac{e^5 - e^{-3}}{2} & \frac{e^5 + e^{-3}}{2} \end{pmatrix} \\ &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} e^5 + e^{-3} & e^5 - e^{-3} \\ e^5 - e^{-3} & e^5 + e^{-3} \end{pmatrix} \end{aligned}$$

Ζητείται να βρισκούνται τα γενικά διαφοριστικά. Παραπομπή αναφέρεται στον γενικό ευρωπαϊκό κανονισμό για γενικής παραπομπής στον Ευρωπαϊκό Κώδικα για την παραπομπή.